

vis er dette i mine Tanker ikke et Bevis for, at Sagen ikke forholder sig som af ham anført, jeg har kun villet henvise til den Forskjel, som der er imellem disse to Tilfælde, og at man ikke behøver, naar man stemmer for dette ene Forslag, da ogsaa at stemme for det andet.

Termansen: Jeg vil tillade mig at minde den ærede Minister om, at der ikke er mange lignende Tilfælde, hvor den Afspærring af Grændsen, som her er Tale om, har voldet en saadan Skade. Det kan ganske vist være, at der er mange Mennesker, som ere blevene genevede deraf, f. Ex. Handlende, som ikke frit kunne føre Kreaturer over Grændsen, men det kan ikke jævnføres ganske og aldeles med, at disse Mænd i lang Tid have maattet taale Affanet af Græsnningen af en Del af deres Eiendom, hvorved de have været tvungne til at nedsette deres Kreaturbesætning. Saavidt jeg veed, er dette det eneste Tilfælde paa hele Unionen.

Indenrigsministeren (Skeel): Jeg har ikke sagt, at der er mange lignende Tilfælde, men jeg har sagt, at der er Tilfælde, hvori Folk har havt lignende Tab, som disse Folk have havt, uden at de have Udset til at opnaa Erstatning. Der er Mange, som have kjøbt meget store Kreaturbesætninger, og som have haft overordentlig Bæmselighed ved, eller som slet ikke have kunnet faae dem indførte, hvilket naturligvis har været forbundet med overordentlige Tab og Bekostninger, men det er ikke den eneste Maade, hvorpaa der er lidt Tab. Der er lidt Tab paa mange Maader og i mange Retninger, som det dog vilde blive for vidtløftig her at opregne, men som ere notoriske. Jeg vil i den Henseende bemærke, at der har været Tab af ganske den samme Beskaffenhed som det, det ærede Medlem anførte, og Tab af lignende Betydning som det, det ærede Medlem mente, at disse to Mænd maa antages at have lidt.

Bouløffe: Jeg ønsker at indlægge et Par Ord til Fordel for Forslaget under Nr. 27, men i Betragtning af, at Tiden er saa langt fremskyttet, og at der er talt saameget om det i Forveien, skal jeg gjøre det saa kort som muligt, idet jeg tror særlig at kunne henholde mig til de Udtalelser, jeg fremkom med sidste Aar angaaende samme Sag. Naar det fra den høitærede Indenrigsministers Side er blevet paaberaabt som Grund til at væge sig ved at gaa ind paa dette Forslag, at Legaterne manglede kongelig Konfirmation, forholder dette sig ganske vist saaledes. Legaterne ere indsatte af vedkommende Stiftere selv uden at have faaet kongelig Konfirmation og uden at være blevene thinglæste, men de ere — det maa jeg henlede Opmærksomheden paa — ganske vist indsatte i den gode Tro, at et saadant stort Gode

ikke kunde gaa fallit, og at Summen der vilde være sikker imod ethvert Tab. Jeg gjør naturligvis ikke Fordring paa en Refuktion som et Retstrav. Højesteretsdommen af 1ste August 1870 har jo afgjort, at der intet Retstrav er; men det er en Villighed overfor disse Kommuner, som jeg beder de Herrer tage i Betragtning, og som jeg tror bør tilstaas dem; thi man kan gjerne sige, det er Synd, at Legater, stiftede i et saa velbædiget Niemed som disse, nemlig til Egnens Fattige og ikke til det egentlige Fattigvesen, skulle gaa til Grunde. Jeg haaber derfor, at det høie Thing vil vedtage dette Forslag.

J. Kruse: Jeg skal blot tillade mig nogle faa Bemærkninger med Hensyn til Ministerens Modstand mod disse Forslag. Jeg tror vist ikke, at den ærede Minister vilde have gjort saa stor Modstand, dersom han havde kjendt Forholdene, som de virkelig ere. Dette vil ikke drage farlige Konsekventer efter sig, derimod kan det have langt farligere Følger i modsat Retning. Jeg vil nu f. Ex. sige, at det Tilfælde indtræffer endnu engang, hvad let kan ske, at en Mand's Kreaturer saaledes styrte, og det bliver erkjendt saaledes som her, at det er Milkbrand, og han af den Grund vidste, at han ikke kunde faae nogen Erstatning, om han ogsaa lod dem begrave med Sud og Saar og lod nogle af dem slaa ihjel, tror den ærede Minister saa, at Manden vilde give Tilladelse dertil, og det vilde dog have draget meget farlige Følger efter sig, hvis Manden ikke havde været tilbøielig til at gjøre Alt, hvad man anfaa for ønskeligt, og tvinge ham kunde man jo ikke. Naar den ærede Minister tager det i Betragtning, vil han vistnok indse, at det er et exceptionelt Tilfælde. Spørgsmaalet staar der, om det virkelig var Milkbrand, det vidste Manden ikke, og det vidste Andre ikke; det er fuldkommen rigtigt, at man har skjult det, men Regjeringen er Skyld i at det bliver offentligt udtalt, fordi den sætter sig mod Erstatningen. Med Hensyn til den Gaardeier, som det ligefrem blev forbudt at komme paa sin egen Jord, er det ogsaa et exceptionelt Tilfælde. Man maa anse det for et Indgreb i Eiendomsretten, og den ærede forhenværende Konseilpræsident har ogsaa maattet tilstaa det. Naar man har Lovens klare Ord for, at denne Mand bør have Erstatning, men Ministeren, efter at Finantsudvalget og Thinget have henvist Andragendet til ham, har kastet det i Papirskurven, synes jeg ikke, at Finantsudvalget skulde tage saa stor Notits af det; men jeg haaber, at naar Thinget vedtager Forslaget, vil den ærede Minister nok være saa god at anvende Pengene paa denne Maade.

Winther: Jeg vil ligeoverfor den høitærede Indenrigsminister gjøre opmærksom paa, at jeg dog tror, at det var en efter Forhørens Be-